

יהודית מצקל שעסקה בעבר באובייקט מכיל-הרחם, מציגה עכשיו סדרת עבודות שהדימוי המרכזי בה הוא אובייקט מכיל נוסף-הברכה.

סדרת צילומי הברכה "מהחצר האחורית" של ביתה הפרטי ניתנת לקריאה כפולה. מחד מסמלת הברכה בעלת הצורה ההנדסית המוגדרת את העולם החיצוני, את פני השטח, את הסביבה הבורגנית המכתיבה חוקים, כללים ונורמות התנהגות משלה. מאידך, המים שבתוכה, שצורתם אמורפית, מייצגים עולם פנימי, רוחני, מגרה ומתגרה, בו מתרחשים מאבקים, סערות, תהיות, מצוקות, כאב, אך גם נולדים היצירותיות והיופי.

לא במקרה הפכו המים למרכיב מרכזי בסיפורי הבריאה בתרבויות שונות. המים המייצגים זרימה, חיים ואינסוף. קשורים גם למסתורין ולמרכיב היצירתי הנשי. מעצם קיומם הטעון הם מכילים את הפוטנציאל לצמיחה, אך גם את האפשרות לצלילת "AMOK", שעל פי ההגדרה המילונאית קשור להתקף פתאומי של טירוף, זעם וחוסר שליטה. סדרת הצילומים הנוכחית של יהודית מצקל היא גוף עבודות אינטימי, צלול, מסתורי, בעל יופי שקט ומפתה. מצלמתה מקפיאה רגעים שבהם נפגשים הרוחני והייצרי " שבהם הכל פחות, ממה שהוא, הכל יותר". (פאול צלאן)

דורה זקל